

Regler om søforklaringer, der findes i nævnte lov af 12. april 1892, optages i retsplejeloven i revideret skikkelse, og samme lovs regler om søforhør — der ikke er i overensstemmelse med moderne retsplejeregler — ophæves.

Et af justitsministeriet i 1958 nedsat udvalg afgav i 1964 en betænkning (368/1964) indeholdende udkast til lov om ændringer i lov om rettens pleje (sø- og handelsretter, søforklaringer m. v.). Betænkningen blev forelagt retsplejerådet, der udarbejdede et ændret lovudkast. Det fremsatte lovforslag fulgte i det store og hele det lovudkast, som retsplejerådet havde udarbejdet.

Ved 1. behandling fik lovforslaget en velvillig modtagelse.

Finn Poulsen (V) rejste spørgsmålet, om der ikke også burde være sagkyndige med til at dømme i *luftfartssager*.

Thestrup (KF) nævnedes spørgsmålet om, hvorvidt en *parts-begæring* skal være tilstrækkelig til, at en sag skal behandles for søret, respektive handelsret.

Rigmor Christensen (RV) ville ud fra en parallel til domsmands-sager foretrække, at der blev 3 søkyndige i stedet for 2 søkyndige ved landsrettens behandling af straffesager, der i 1. instans er behandlet ved søret.

Af det nedsatte *udvalgs betænkning* fremgik det, at man havde behandlet en række enkeltspørgsmål, uden at det dog havde resulteret i ændringsforslag. Udvalget indstillede enstemmigt forslaget til *vedtagelse* med nogle redaktionelle ændringer foreslået af justitsministeren.

Af udvalgsbetænkningen kan fremhæves:

„Udvalget har endvidere drøftet, hvorvidt en talmæssig ligestilling mellem det sagkyndige og det juridiske element ved landsrettens behandling af søsager og søretlige straffesager var ønskelig. Udvalget er enig med justitsministeren i, at det i borgerlige sager ville være uheldigt af hensyn til den forøgede risiko for, at stemmerne ville komme til at stå lige. Med hensyn til søretlige straffesager, der under anke behandles af landsretten, har det været gjort gældende, at en sammenligning med domsmændene ville gøre en ligestilling naturlig. Justitsministeren har heroverfor fremhævet, at der er en principiel forskel mellem medvirken af domsmænd og medvirken af sagkyndige. Domsmændenes medvirken skyldes ønsket om at lade befolkningens retsfølelse præge udviklingen. De sagkyndige skal tilføre retten sagkundskab. Justitsministeren har endvidere fremhævet, at de sagkyndige ofte kommer fra en snæver kreds, der ikke på samme måde som domsmændene repræsenterer befolkningens retsopfattelse, og at de fleste søretlige straffesager er politisager, hvor domsmænd ikke medvirker efter retsplejelovens almindelige regler.